

[Justitsministeren]

og der er fra en lang række dyreværnsfolk, Det Dyreetiske Råd også – fra dele af det i hvert fald – blevet rejst kritik af sammensætningen. Sådan som det fremstilles, skulle det være 5, der er lidt mere indstillet på at sige ja til dyreforsøg, og 4, der er lidt mindre indstillet på at sige ja, og så den afgørende stemme, nemlig formandens. Og dér ser man så, bortset fra de afgørende stemmer, en uligevægt. Jeg vil ikke give et endeligt tilsagn om, at jeg vil arbejde med en ændring, men jeg vil i hvert fald sige, at jeg heller ikke vil afvise, at vi i hvert fald kan gå ind på de menige medlemmer og sige, at her vil vi finde frem til en paritet.

Der er blevet rejst et par andre generelle spørgsmål stort set hele vejen igennem, nemlig spørgsmålet om undervisningsforhold og spørgsmålet om kosmetik. Nu skal jeg lige understrege om det sidste, at dyreforsøg jo anvendes til en hel del mere end til kosmetik. Men det er der selvfølgelig en del øje for, fordi det af mange opleves som absolut mindre væsentligt, end det selvfølgelig er i forbindelse med eksempelvis fremstilling af medicin.

Men i forhold til kosmetik kan jeg sige – og det gælder for så vidt også kravene i forhold til anvendelse af forsøgsdyr i undervisning – at jeg tror, at det væsentlighedskriterium, som bliver indlagt med en af ændringerne i lovforslaget, vil have en meget stor virkning her. Det er i hvert fald det, der er meningen med det, og derfor tror jeg, at vi på de områder under den udvalgsbehandling i Retsudvalget, der forestår, også vil kunne få nogle præciseringer i vores drøftelse med hinanden om disse punkter.

Jeg har nogle svar til de enkelte ordførere; nogle af dem tager jeg dér, hvor det er den første, der har nævnt spørgsmålet, men det er ikke ensbetydende med, at der ikke er andre, der også har været inde på det. Så først til fru Else Marie Mortensen, der spurgte om gentagelse af forsøg. Der kommer dette væsentlighedskriterium også ind. Gentagelser af forsøg er selvfølgelig mindre væsentlige end nye forsøg – alt andet lige, som det hedder på rigtigt politikerdansk. Så derfor tror jeg ikke, at vi med dette væsentlighedskriterium vil se gentagelsesforsøg i det omfang, man kunne frygte. Der vil være mulighed for at standse det, og det mener jeg er rigtigt.

Fru Else Marie Mortensen rejste spørgsmålet om regelsanering, det, som andre ordførere

kaldte lempelse af myndighedskrav ved godkendelse af produkter. Det er noget, vi har for øje både i Danmark og navnlig i forbindelse med internationalt arbejde i EF-regi. Det er et væsentligt spørgsmål, og det er selvfølgelig en af grundene til, at det er meget spændende at undersøge, om der er rimelighed i myndighedskrav. Det ligger ganske vist lidt uden for dyreforsøgslovens regi, men har selvfølgelig sammenhæng med den, så vi har grund til at diskutere det i dag. Men jeg kan i hvert fald sige, at vi skal kigge på en række forhold inden for Sundhedsministeriets og Industriministeriets område i den sammenhæng.

Hr. Helge Adam Møller sagde, at der står i bemærkningerne til loven, at loven hidtil har fungeret efter intentionerne. Nu er det jo sådan, at vore intentioner til stadighed ændrer sig. Vi kan se, at vi her i Folketinget stiller stadig større krav, når det gælder beskyttelse af dyrene, og det afstedkommer selvfølgelig, at vi løbende, og altså absolut også med hr. Helge Adam Møllers stemme, går ind og ændrer i dyreforsøgsloven.

Fru Ebba Strange spørger: Er det godt nok, det, der foreslås? Og fru Ebba Strange svarer selv for SF's vedkommende: Nej, det er det ikke. Jeg tror, at næsten enhver vil føle, at vi godt kan gøre mere. Når vi kommer til de enkelte punkter, kan vi også se problemerne, og her var fru Ebba Strange også parat til at diskutere problemerne i forbindelse med åbenhed. Princippet er rigtigt, men det vil rejse en række problemer bl.a. for de personer, som udfører dyreforsøg, og selvfølgelig også for de virksomheder, det drejer sig om. Åbenhed lyder rigtigt, men det skaber en række problemer.

Det samme vil jeg sige til hr. Glønborg, som talte om åbenhed vedrørende forskningsresultaterne. Det lyder sådan set meget rigtigt, at vi kan lade være med at gentage så meget, og at vi kan bruge hinandens resultater. Men sådan er verden nu engang ikke indrettet. Det ville være ideelt, hvis vi kunne dele alting med hinanden med det samme, men det ville sætte forskningen ganske afgørende i stå, hvis man forlangte, at forskningsresultaterne blev åbne. Vi ville kunne sidde herhjemme og sige, at vi har i hvert fald undgået en masse dyreforsøg i Danmark, men vi ville samtidig vide, at de blev foretaget andre steder, måske oven i købet i høj grad foranlediget af danske ønsker. Og